

Publicerad 2010-05-08 14:39 av Regn & Grus

Hon finns i en tid av längesen..

Barkristaren..

En näve granskott stillar rivande hunger
stoppar kniv under magband och känner värk av
rivning från storbrun innan solfågel landa

spejar över bortomsyn
vilar trött sinne när vakna solvingar tränger in
över vitad mark

för jag vet..

på huk blundar jag
lägger hand mot mark
låter hovade hjärtslag bli till mina
följer tankar tillbaka till källan
och vet var de finns

reser mig sakta, kisar genom soldans
bortom mossens sumpblommors mjuka, skrapar hovar

när fälld till mark
min hand på hovdjur, på vitmark
ber hovdjurs själ förstå
för den till bortomtid med vind av ren tanke

jag är barkristare..
ensam vandrar jag mark och följer tankar

min tid nu, som många före mig
rista vind och mörkersol
rista följda tankar
solvarvsmöten, storbrun och allt bortom

till träd mot flyende blå
för ristare att se, att lära
för bark att veta, att föra till mark

bark till mark

mark till mjukgrön
mjukgrön till hovdjur, ram, tass och klo..

~ för ristare att följa

solvingar flödar över
mjukgrön risslar, berättar;
blåmoln rider himmel innan mörker

för mig att gå nu..

hon är den sista barkristaren

rivning från ram tog allt för illa
själ av ren tanke rider bortomtid då
silversång landar där steg gav upp

men kanske
i en annan tid
då vinden åter lyssnar henne

bark till mark
mark till mjukgrön
mjukgrön till hovdjur, ram, tass och klo

~ för ristarsjäl att följa

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Regn & Grus med Poeter.se id #20419 innehar upphovsrätten